

‘De manier van werken is precies hoe ik het zou willen’

Huisarts **Susan Stam** werd na haar vijftigste voor de tweede keer praktijkhouder. Tussen de beide praktijken door werkte ze op allerlei plekken. Ze kan het iedereen aanraden: zo nu en dan iets nieuws gaan doen.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTOGRAFIE: NICK FRANKEN

Hoe verliep je eerste praktijkhouderschap?

'Als je op mijn 28ste, toen ik huisarts werd, had gezegd dat ik daarna twintig jaar op dezelfde plek zou werken, zou ik je niet hebben geloofd. Regelmatig iets nieuws doen past bij mij. Toch heb ik die eerste twintig jaar wel op dezelfde plek gewerkt. Ik begon als waarnemer en kreeg al snel de vraag of ik daar in de maatschap wilde, voor 3,5 dag. Op dat moment was ik zwanger, dus het was al bijzonder om die vraag te krijgen. En 3,5 dag leek me ideaal. Zo werd ik huisarts in Steenbergen. Met uiteindelijk drie jonge kinderen was dat prima.
Rond mijn veertigste ben ik er bestuurswerk bij gaan doen. Ik werd medisch directeur van de zorggroep, de latere regionale huisartsenorganisatie. De praktijk runden we met z'n tweeën. Op een gegeven moment werd dat bij elkaar te veel. Toen we met vijf huisartsen aan tafel zaten om samen een maatschap te vormen, viel voor mij het kwartje: dit is het moment om te stoppen. Het praktijkhouderschap was in zekere zin saai geworden: ik werkte op een vaste manier, met een vaste groep mensen. Je gaat door met werken zoals je begonnen bent, maar tegelijk ga je anders over dingen denken. Dat ging schuren. Uiteindelijk ben ik in 2021 gestopt.'

En toen?

'Ik ging van alles doen om te ontdekken wat ik leuk vond. In het eerste jaar ben ik veel met de coronavaccinaties bezig geweest. Ook in België, waar ik ben opgeleid. Daarna werkte ik in de ouderenzorg, gehandicaptenzorg, bij Defensie. Ondertussen bleef ik bestuurswerk doen en deed ik veel nachtdiensten op de huisartsenpost. En verder ook waarnemingen bij zwangerschap en langdurige ziekte. Zo kwam ik dus in veel praktijken. In die jaren zeiden verschillende mensen, onder wie mijn man, tegen me dat ik me moest blijven richten op het werk in de huisartsenpraktijk. Die opmerkingen bleven hangen.'

'Wees niet bang om te starten'

'Mijn tip voor beginnende huisartsen: wees niet bang om praktijkhouder te worden. Je kunt altijd weer stoppen. Misschien is het goed om eerst een jaar of vijf waar te nemen. Dan maak je je de medische standaarden en de zorg eigen. Daarna kun je zelf aan de slag. Stoppen is goed voor je ego: je wordt overladen met complimenten én je merkt dat niemand onmisbaar is.'

En nu ben je dus opnieuw praktijkhouder.

'Van al die praktijken waar ik regelmatig kwam, was er eentje waarvan ik dacht: áls ik in een praktijk ga werken, dan in deze in Ossendrecht. Daar ben ik, na een tijdje waarnemen, in 2024 dan ook praktijkhouder geworden. De organisatie en manier van werken van deze praktijk is precies hoe ik het zou willen. Mijn collega gaat over ongeveer twee jaar met pensioen. Voor hem is het fijn dat er iemand is die de praktijk dan voortzet.
Voor mij is het zeker ook fijn. Wat ik miste bij alle dingen die ik kort deed en zeker bij de nachtdiensten op de post, was de continuïteit van zorg. Als praktijkhouder bouw ik nu weer een band op met mensen. Het gesprek dat ik met ze begonnen ben, gaat verder. Ik ben weer meer bezig met de mens als geheel, in plaats van alleen met het lichaam. Vakinhoudelijk is er ook uitdaging: mijn collega doet bepaalde handelingen die ik tien jaar niet heb gedaan. Voordat hij met pensioen gaat, ga ik die weer oppakken. Zo blijf ik mezelf ontwikkelen. Ik heb het gevoel dat dit werk me helemaal geen energie kost. Elke dag rijd ik weer blij op m'n fietsje naar huis.'

Mis je het bestuurswerk?

'Nee. Het was leuk zolang ik het deed en nu is het klaar. Ik mis het soms om vroeg op de hoogte te zijn van nieuwigheden, maar het verbaast me tegelijk hoe snel het bestuurswerk weer ver van me afstaat. Toen ik medisch directeur bij de RHO was, begreep ik soms niet waarom huisartsen zich zo weinig verbonden voelen met de RHO en niet altijd op de hoogte zijn van ins en outs. Nu merk ik zelf hoe snel er afstand ontstaat tussen bestuurswerk en het dagelijks werk als huisarts.'

Zie je jezelf huisarts blijven tot je pensioen?

'Ik vind die vraag niet zo belangrijk. Ik hoef daar geen besluit over te nemen. Als het niet meer goed loopt of ik voel me niet goed in de praktijk, dan heeft niemand er iets aan dat ik daar nog blijf. De ene mens houdt ervan dat zoveel mogelijk hetzelfde blijft, de ander heeft nodig dat er steeds iets verandert. Ik had na bijna twintig jaar in dezelfde praktijk nood aan iets anders.
Ik denk dat het prima is als je om de pakweg tien jaar naar een andere praktijk gaat. Tien jaar is lang genoeg om continuïteit van zorg te bieden. En na die periode kan het voor jezelf, voor het team én voor de patiënten heel goed zijn als je als huisarts aan iets nieuws begint. Dat geeft voor iedereen nieuwe dynamiek.'¶

Susan Stam (54) is duopraktijkhouder in Ossendrecht, dicht bij de Belgische grens. De praktijk heeft ruim 4300 patiënten en 10 medewerkers. Stam is getrouwd en heeft drie kinderen van 24, 21 en 18 jaar.

MEER THUIS
'Vroeger klaagden de kinderen dat ik weinig thuis was. Ik heb nog niet van ze gehoord dat ze het fijn vinden dat ik er nu vaker ben, haha! Mijn man is wel blij.'

ZWEMMEN
'Ik heb nu meer tijd voor dingen naast het werk. Met mijn dochter ben ik op Start to Swim gegaan; we leren een kilometer te borstcrawlen. Verder lees ik veel meer dan vroeger en is mijn sociale leven veel drukker.'